

نویسنده : گیلبرت میرسییر (Gilbert Mercier) .

منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ « 2019-12-01 » .

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام « مل » .

« شکر گذاری » ، تجلیل از نسل کشی

بومیان امریکایی

Thanksgiving , celebrating the genocide of native Americans

واقعیت غم انگیز در مورد ایالات متحده آمریکا این است که این کشور در مدت چند صد ساله توانست تاریخ خود را دوباره در یک خیال اساطیری بازنویسی کند.

مفاهیم آزادی ، آزادی و شرکت آزاد در "سرزمین آزاد ، خانه شجاعان" یک چرخش محض است. ایالات متحده بر اساس دو گناه اصلی تأسیس و رونق گرفت : **اول** ، در قتل عام آمریکایی های بومی و سرقت سرزمین آنها توسط استعمارگران اروپایی. **دوم** ، در مورد برده داری.

این واقعیت ناخوشایند به دور از نسخه افسانه ملتی است که خود را در آگاهی جمعی خود به عنوان یک عامل با فضیلت جهانی برای پیشرفت و انکشاف مشاهده می کند. چنانچه جدیدترین نسخه این اساطیر توسط « **رونالد ریگان** » بیان شده است که وی گفت:

"آمریکا شهری درخشان بر روی تپه ای است که روشنی چراغش همه مردم عاشق آزادی را در همه جا راهنمایی می کند."

امریکایی ها در بازنویسی تاریخ خود در مورد «شکرگذاری»، امریکایی های سفید پوست یک افسانه دیزنی مانند راجع به زائران (مهاجران) انگلیسی و تلاش آنها برای زنده ماندن در یک محیط جدید و سخت نشان می دهند. زائران در سال «1621» از قبیله خیلی دوسانه و بسیار سخاوتمند بومیان امریکایی، هندی های «Wampanoag»، کمک گرفتند. متأسفانه برای بومیان امریکایی، قدردانی از شهرک نشینان اروپایی کوتاه مدت بود. تا سال «1637»، **جان وینتروپ**، فرماندار ما ساچوست دستور قتل عام هزاران مرد، زن و کودک هندی (Pequot) را صادر کرد. این رویداد نشانه آغاز یک نسل کشی بومی-امریکایی بود که اندکی بیش از (200) سال طول می کشد و البته برای دستیابی به هدف نهایی آن، یعنی گرفتن زمین از امریکایی های بومی و غارت منظم منابع آنها. این نسل کشی که در سال (1637) آغاز شد، که نشانگر آغاز فتح کل قاره است تا زمانی که اکثر امریکایی های بومی نابود شدند، تعداد کمی از آنها در جامعه سفید جمع شدند و بقیه برای محفوظ ماندن و مردن تحت بازداشت قرار گرفتند.

هنگامی که **کریستوفر کلمب** در سال (1492) قاره آمریکا را کشف کرد، در جستجوی طلا و نقره بود، جمعیت بومیان، که اوبه اشتباه آنها را هندی ها می نامید، حدود «15» میلیون نفر بودند که در شمال مکزیک زندگی می کردند. از هر نظر، این یک تمدن پر رونق بود. سیصد و پنجاه سال بعد، جمعیت بومیان آمریکا در شمال مکزیک به کمتر از یک میلیون کاهش می یابد. این قتل عام بومیان بگونه سیستماتیک با کشت و کشتار دستجمعی آنها صورت میگیرد و افزون بر آن توسط اروپایی های استعمارگر مهاجر بیماری های واگیر بویژه چیچک را در میان آنها شیوع میدهند که نیز موجب مرگ میر و کاهش جمعیت آنها میشود.

روز «شکرگذاری» نسل کشی ایالات متحده آمریکا حتی در کامبوج نیز جشن گرفته می شود

تمایل اصلی سرمایه داری **کلمبوس** و جانشینان وی توأم با حرص و طمع برای بومیان امریکایی بیگانه بود. آنها این سرزمین را به عنوان مالکیت جمعی قبیله می دیدند، نه به عنوان املاکی که می توانست متعلق به افراد باشد. **کلمبوس** و جانشینان او به بیابان

خالی نمی آمدند ، بلکه به دنیا پی می رسیدند که در بعضی جاها جمعیت انسان ها به اندازه اروپا متراکم بود و دارای فرهنگ پیچیده بود ، جایی که روابط انسانی برابری بیشتری از اروپا داشت ، و جایی که روابط بین مردان ، زنان ، کودکان و طبیعت زیباتر از هر مکانی در جهان بود . این مطلب را هوارد زین در استاد خود تحت عنوان " تاریخ مردم ایالات متحده " نوشت .

از بسیاری جهات ، جشن « شکرگذاری » ایالات متحده شبیه به یک روز در آلمان برای جشن هولوکاست است . «شکرگذاری» هولوکاست آمریکایی است . جنایات اصلی نسل کشی و برده داری محدود به تاریخ اولیه ایالات متحده نمی شود بلکه در سیاست های ایالات متحده امروزی امریکا نیز گسترش یافته است . حمله سیستماتیک به سایر ملل و فرهنگ ها هنوز تحت ادعاهای مختلف و دروغهای آشکار ادامه دارد . جنگ های امپراتوری ایالات متحده امروز بیش از گذشته ادامه دارد . این جنگها باعث شده است که در طول تاریخ آمریکا میلیون ها انسان کشته شده و این کشتار در سرتاسر جهان وجود داشته است ، و آنها هنوز هم به همان دلایل که در مورد نسل کشی و برده داری بومیان آمریکا به جنگ پرداختند ، جنگی برای گسترش ثروت نخبگان آمریکایی . همینگونه جنگ ها را کنون نیز در سراسر جهان ادامه میدهند .

مدافعان شکرگذاری می گویند که هرچه معنی اصلی تعطیلات باشد ، به یک فرصت نادر برای گذراندن اوقات فراغت با خانواده و تقدیر از آنچه که دارد ، تبدیل شده است . با این حال ، برای اکثر آمریکایی ها امروزی شکرگذاری بسیار سخت و دشوار است . در واقع ، مگر اینکه شما متعلق به « 2 » درصد از نمایندگان طبقه حاکم ایالات متحده باشید ، به هیچ وجه نباید از آنها سپاسگزار باشید . اگر خانه خود را به دلیل سلب مالکیت از دست دادید

شغل ندارید و نمی‌توانید به خانواده خود غذا بدهید ، چگونه می‌توانید از آنچه که دارید
قدردانی کنید. اگر یک جا نیاز بی‌خانمان هستید ، چگونه می‌توانید قدردانی کنید؟ چگونه
می‌توانید وقتی در جامعه فقیر یا بیمار هستید بدون عدالت اجتماعی ، قدردانی کنید؟ در این
روز شکرگزاری ، افراد مشهور و سیاستمداران ثروتمند با تغذیه بی‌شماری از فقرا و بی
خانمان ها ، نوعی تقلید از آنچه با ید خیرات واقعی باشد ، خواهند ساخت و یا خیرات
میدهند. و آنهم حداقل و برای مدتی بضرر تسکین و یا آرامی وجدان خود . اما امور خیریه
نباید جایگزین عدالت اجتماعی شود. فقط برای خراب کردن اشتهای بعضی از افراد قبل
از حمله به آن بوقلمون طلایی : به خاطر داشته باشید که امروز ما در حال یک نسل‌کشی
هستیم.

----- **با تقدیم احترامات « 2019-12-08 »**

